

do všech práv a závazků zůstavitelových, není tudíž závětí a právem proto soud rekursní, změniv usnesení prvního soudu, odmítl dědickou přihlášku Bohuslava M-a ze závětí, čímž se ovšem bezpodstatným stalo odkázání zákonných dědiců na pořad práva.

Čís. 2243.

Nepřípustnost dovolacího rekursu v otázce útrat řízení o odhadu nemovitostí za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty, pokud jde o výši útrat a určení povinnosti k jejich úhradě.

(Rozh. ze dne 6. února 1923, R I 105/23.)

V řízení o odhadu nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty dle §u 17 nařízení vlády ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n., uložily oba nižší soudy navrhovateli, městskému úřadu v P., by složil k soudu poplatek znalce 30 Kč.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs navrhovatelův.

Důvody:

Dovolací rekurs, podaný městským úřadem do usnesení rekursního soudu, jest nepřipustným, ať se v tomto směru použije předpisů civilního řádu soudního, neb exekučního řádu nebo nesporného patentu, ježto dle § 528 c. ř. s., 78 ex. ř., 14 nesp. pat. rekurs do rozhodnutí soudu druhé stolice o poplatcích znalce vůbec se nepřipouští. To platí nejen, jde-li o výši poplatků, nýbrž i tehdy, je-li spornou povinnost platební. Jeť účelem dotčených ustanovení, vyloučiti naprosto právní pořad k třetí stoličce v otázce poplatku znaleckých (a útrat) jakožto otázky podružné. Je-li však dovolací rekurs nepřipustným, nelze přezkoumati správnost důvodu, z kterých rekursní soud uznal platební povinnost stěžovatelky, nýbrž nutno jej odmítnouti.

Čís. 2244.

Vrchní jednatelství pojišťovny jest pasivně legitimováno ku sporu ze smluv, jím uzavřených.

Prohlásila-li pojišťovna, že bez intervence a spolukvitování toho, komu byla pojistka zastavena, ničeho z pojistky nevyplatí, jest zastavní věřitel oprávněn, žalovati spolu s pojištěncem o vyplacení pojistky.

Pojistný peníz jest vyplatiti v Kč, byla-li smlouva uzavřena s tuzemským (Pražským) vrchním jednatelstvím cizozemské (Terstské) pojišťovny, třebas se pojištěnec byl po té odstěhoval do ciziny (Německa) a inkaso premií bylo převedeno na tamní vrchní jednatelství.

Předložení pojistky, svědčící pojistníkovi nebo jeho zákonným dědicům, není materiálně právní podmínkou výplaty pojistky.

(Rozh. ze dne 6. února 1923, Rv I 435 22.)